

מסכת פסחים

פרק י' משנה ה'

רבנן גמליאל היה אומר, כל שאין אמר שלשה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו, ואלו הן, פסח, מצה, ומרור. פסח, על שום שפסח הפקום על בית אבותינו במצרים. מצה, על שום שגאלו אבותינו במצרים. מרור, על שום שפערנו הזרים את חיינו אבותינו במצרים. בכל דור ודור חיב אדם לראות את עצמו כאלו היה יצא מזרים, שנאמר (שמות יג), והגדת לבנה ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה ה' לי ביצתי מזרים. לפיכך אנחנו חייבין להודות, להילל, לשבח, לפאר, לrong, להדר, לברך, לעלה, ולקלס, למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנשים האלה, הוציאנו מעבדות לחרות, מגון לשמה, ומיאבל ליום טוב, ומאנפה לאור גדול, ומשבובד לגאה. ונאמר לפניו, הילוייה:

